

Férje: Török Zsigmond, színész (L. o.).
 Antónia, énekesnő, sz. 1841. szept. 9-én,
 Nyitrán, megh. 1909. márc. 26-án, Ádán-
 don (Somogy m.). Színésznő lett 1861-
 ben, atyjánál, H. Józsefnél. 1889. dec.
 havában nyugalomba vonult. Arcképe a
 Színészegyesület muzeális ereklyéi között
 van. Férje Szigetközy Zsigmond, színész
 (L. o.). — Béla, hősszerelmes és nép-
 színművelő, később a katonai pályára lé-
 pett és Garibaldi mellett küzdött. Megh.
 1858. ápr. havában, Pozsonyban. — Neje:
 kedvelt színésznő volt a vidéken, megh.
 1863. nov. 13-án, Székesfehérvárott. —
 Elemér, sz. 1866-ban, Ádándon. Pápán
 járt gimnáziumba. Színésszé lett 1889.
 ápr. 3-án, Tamássy József biztatására.
 1904. dec. 1-én nőül vette Ferenczy Irmát
 Szegeden. — Emilia (Dömény Pálné), szí-
 nésznő, sz. 1846-ban, Győrben, megh.
 1916. márc. 22-én, Ádándon. Színpadra lé-
 pett 1862-ben, Dráguss Károly társulatánál.
 — Gyula, jó vígjátéki színész, megh.
 1856. aug. elején, Komáromban. »E nagy-
 on is ifjú színész kitünő tehetséggel bírt
 s a társulat egyik előkelő tagja volt« —
 írja róla a »Hölgyfutár«, 1856. aug.
 11-én. — Jozefa, színésznő, 1844-ben
 Győrött működött. Ez év dec. 3-án fellé-
 pett a Nemzeti Színházban, az »Örökké« c.
 vígjátékban Mathilde szerepében. »Érthető
 beszéd, kellemes szóhang, szép külső s
 kezdő léteire is nem kevés bátorság mind
 megannyi ajánló tulajdonai« — írja ek-
 kor a »Honderű« 1844. téli 3-iki száma,
 104. oldalán. Megh. Sümegen, 1847. febr.
 12-én. — József, színigazgató, 1828-ban,
 továbbá 1832—33-ban Kolozsvárt, 1836-
 ban Győrött működött. 1837-ben félévig
 tagja volt a Nemzeti Színháznak, azután
 ismét vidéki színigazgató s mint ilyen 30
 éven át a legtiszteltebbek között emleget-
 ték. 50 éves jubileumát 1870. febr. 8-án
 ülte meg, Jászberényben, a »Babérfa és
 Holdusbot« c. darabban. 1870. máj. havá-
 ban véginségében 100 kötetből álló szin-
 darab-gyűjteményét kisorsolás útján adta
 el. Megh. 1872. dec. 25-én, Jászberény-
 ben. — Laura, énekesnő. (L.: Molnár
 Györgyné.)

Hetényi Béla, színész és író, sz. 1853-
 ban, Szegeden, megh. 1922. dec. havában,
 Pécsen. Nagyatyjánál, Hetényi József

társulatánál lép a színészet szolgálatába.
 1878. ápr. 1-én a Nemzeti Színház sorába
 szerződött, ahol megjelenése és értelmes
 előadásával az elsők közé küzdötte fel ma-
 gát. 1883-ban megvált az intézettől és a
 szegedi színház tagja lett, Nagy Vince
 direktorsága alatt; itt a »Váljunk el« c.
 vígjátékban mutatkozott be, de már egy
 év után ismét visszatért a Nemzeti Szín-
 házhoz. Később vidékre kényszerült, de
 Keglevich gróf intendáns visszahívta. 1909.
 márc. 15-én elbúcsúzott a színpadtól, a
 »II. Rákóczi Ferenc fogsága c. darabban, a
 hesszeni fejedelem szerepében. Írt több
 színdarabot. Ismertebbek: »A nihilisták«,
 énekes szmű. Bokor Józseffel. Bem. 1881.
 júl. 23., Budai Színkör. »Csicsóné«, népsz.
 3 felv. Szabados Bélával. Bem. 1884. júl.
 18. U. o. »A haramiák«, dramolett. Bem.
 1885. febr. 20. Nemzeti Színház. »A li-
 dérec«, népsz. 3 felv. Bem. 1885. szept.
 6. U. o. »Érdek nélkül«, vj. 1 felv. Bem.
 1886. nov. 12. U. o. »Népfölkelők«, éne-
 kes népsz. 3 felv. Bem. 1887. (Hevesi Jó-
 zseffel.) U. o. »Négy évszak«. (1897.) U.
 o. Mint a Nemzeti Színház nyugdíjas
 tagja, Pécsen kerestett menedéket öreg nap-
 jaira. A háborús esztendőket alatt a városnál
 napidíjas volt.

Hetényi Ferenc, színész, sz. 1901.
 nov. 16-án, Budapesten. Gimnáziumot vég-
 zett, majd érettségi után tisztviselő lett.
 Sebestyén Géza színigazgatónál kezdte el
 a pályát, Budán. Ezután Heltai Hugónál,
 majd Somogyi Kálmánnál működött,
 ez utóbbinál rendező is volt. 1930-ban
 Radó Béla színtársulatának tagja.

Hétfő és péntek szünnap volt a régi
 színészvilágban. Ilyenkor a társulat próbát
 sem tartott és azzal töltötték el a napot,
 hogy kirándultak a város valamely kellemes
 helyére, ott vígjátékban, zene, tánc
 és ének mellett töltötték el az időt. Ehhez
 hasonló kedves idilt rajzolt meg Herczeg
 Ferenc a »Déryné ifiasszony« c. színműve
 III. felvonásában. Hétfőn és pénteken es-
 ténként szokás volt hajdan a kvartettezés
 is. Összeálltak négyen-öten és a »kőké-
 ményes ház«-ak előtt rázendítettek egy-egy
 dalra. A házigazda többnyire behívta és
 megvendégelte a kvartettező színészeket.
 (Hétfőn egyben felosztották a jövedelmet.)